

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010074
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šimková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1520010074.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Šimkovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Eriky Némethovej Stifellovej LL.M, v trestnej veci obžalovaného E. U. pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. B5-3T/10/2020 zo dňa 06.12.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.09.2025 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

E. U., nar. XX.XX.XXXXv V., trvale bytom V. Č.. XXX, okres P.

u k l a d á

podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného E. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Mestský súd Bratislava I pod sp.zn. B5-3T/10/2020 dňa 06.12.2024 uznal obžalovaného E.V. U. vinným zo spáchania zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona účinného od 06.08.2025 na tom skutkovom základe, že

od presne neustáleného času do dňa 28.10.2018 v čase o 11:25 hodine v Bratislave, kedy pod vodným dielom Čunovo na starom toku Dunaja (GPS súradnice miesta 48.025025, 17.223775) v plavidle bez označenia, ktoré viedol a na ktorom sa nachádzal sám, pod plastovou celtovinou (plachtou), bez potrebného povolenia prevážal zelené čerstvé rastliny rodu Cannabis(konopa) v počte 160 kusov, ktoré pred vykonaním prehliadky iných priestorov dobrovoľne vydal, a ktoré po vysušení obsahovali sušené konope s hmotnosťou 2.779,7 gramov a priemernou koncentráciou 6,2% hmotnostných tetrahydrokanabinolu (ďalej len „THC“) obsahujúce 172.341 miligramov THC, čo predstavuje minimálne

5745 obvyklých jednorazových dávok drogy, pričom celková hodnota uvedeného materiálu v 4. štvrtroku 2018 na území Bratislavského samosprávneho kraja predstavovala sumu minimálne 9.728,95 eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998/ Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol je zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Za to mu súd prvého stupňa podľa § 173 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, ktorého výkon mu podľa § 51 ods. 1, ods. 2 podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obvinenému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor smerujúce proti výroku o treste a dňa 04.03.2025 prostredníctvom obhajcu obžalovaný, a to proti výroku o vine, treste a konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.02.2025 tým, že s rozhodnutím súdu, čo do výroku o treste nie je možné súhlasiť. V rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvého stupňa prezentoval, že neuveril tvrdeniu obžalovaného, že látku náhodne našiel a chcel ju odovzdať polícii. Súčasne súd uviedol, že pri úvahách o druhu a výmere trestu súd zhodnotil všetky zásady ukladania trestu pri zabezpečení individuálnej a generálnej prevencie, zohľadnil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu páchatela, jeho doterajšie odsúdenia, okolnosti prípadu, motívu obvineného, jeho pohnútku a spôsobený následok, postoj obžalovaného k spáchanému skutku, možnosti jeho nápravy vo všetkých súvislostiach. Pri aplikácii kritérií a zásad pre ukladanie trestov súd použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona. Súd prvého stupňa v odôvodnení ďalej uviedol, že použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona je len výnimočné, a to v prípade, pokiaľ by trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu. Predmetné okolnosti prípadu popísal tým spôsobom, že vzal do úvahy skutočnosť, že obžalovaný nazbieral voľne rastúcu rastlinu rodu cannabis na voľne prístupnom mieste, keďže nebolo preukázané, že by túto rastlinu sám vyprodukoval, obžalovaný je otcom troch maloletých detí a stará sa o svoju rodinu a bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom t. č. platí fikcia neodsúdenia.

Podľa názoru prokurátora súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 roky s podmienienným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Súd totiž podľa výroku vyhláseného na hlavnom pojednávaní dňa 06.12.2024 neaplikoval § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, napriek tomu, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku aplikáciu tohto ustanovenia zvažoval. Súčasne sa nie je možné stotožniť s argumentáciou prvostupňového súdu o dôvodnosti ukladania trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 7 rokov. Napriek tomu, že súd mal komplexne posúdiť pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu páchatela, jeho doterajšie odsúdenia, okolnosti prípadu, motív obvineného, jeho pohnútku a spôsobený následok, postoj obžalovaného k spáchanému skutku, možnosti jeho nápravy vo všetkých súvislostiach, toto z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku nevyplýva.

K uvedeným okolnostiam prípadu je nutné uviesť, že nie je pravdou, že všetky odsúdenia boli obžalovanému zahladené, nakoľko z odpisu z registra trestov GP SR vyplýva, že odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 14.6.2002, ktorým bol obžalovanému uložený podmienienný trest odňatia slobody, neskôr premenený na nepodmienienný trest, nebolo doposiaľ zahladené. Zahladienie nepodmienienného TOS totiž nenastáva priamo zo zákona. Súd tak neprávne priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a nesprávne uviedol, že pri všetkých jeho odsúdeniach sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, ktorý sa z trestných následkov svojich skutkov nepočul.

Pokiaľ súd prvého stupňa prihliadol na osobu páchatela, najmä jeho doterajšie odsúdenia, žiada sa uviesť, že spáchanie predmetného skutku nemožno vo svetle v minulosti vydaných troch odsudzujúcich rozsudkov považovať len za exces z riadneho spôsobu života, resp. za náhodné, či ojedinelé vybočenie

obžalovaného z inak bežných medzí riadneho občianskeho života. Naopak, v osobe obžalovaného možno vidieť recidivistu.

Čo sa týka posúdenia motívu a pohnútky obžalovaného, uvedené nebolo možné hodnotiť, nakoľko obžalovaný sa ku skutku v žiadnom momente trestného konania nepriznal, ale naopak popieral spáchanie trestného činu, s čím sa napokon súd prvého stupňa vysporiadal tak, že takýmto tvrdeniam obžalovaného neuveril, keďže vzhľadom na zistené a dokázané skutočnosti nedávajú zmysel a logiku.

Na podklade uvedených skutočností však možno hodnotiť postoj obžalovaného k spáchanému trestnému činu, z ktorého vyplýva, že obžalovaný ho nielenže neofutoval a neprejavil účinnú snahu po náprave, ale obžalovaný ho ani nedoznal. Na podklade vykonaného dôkazu - znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia je navyše dokázané, že obžalovaný aj v čase po skutku konzumoval marihuanu, z čoho vyplýva, že u neho nemožno badať známky nápravy. Uvedený záver možno prijať aj vo svetle jeho trestnej minulosti, kedy predchádzajúce odsúdenia (podmienečnými TOS) nevedli k náprave obžalovaného.

Argumentáciu súdu v smere, že dôvodom na uloženie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody mali byť práve maloleté deti obžalovaného, považuje prokurátor za nesprávnu a uvádza, že osobný stav obžalovaného ako otca by určite nemal byť chápaný ako obzvlášť poľahčujúca okolnosť. V predmetnej veci je potrebné si uvedomiť, že obžalovaný sa napriek svojej životnej roli rodiča rozhodol (opakovane) páchať trestnú činnosť, v predmetnej veci právne posudzovanú ako zločin. Skutočnosti o rodinnom stave boli obžalovanému známe v čase, keď páchal skutok, pre ktorý bol uznaný vinným a teda jeho rodinný stav nie je možné brať ako mimoriadne poľahčujúcu okolnosť podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Z uvedených skutočností teda vyplýva, že v danom prípade neboli splnené podmienky na aplikáciu zmierňujúceho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, keďže žiadna z okolností prípadu ani žiadny z pomerov páchatel'a nesvedčili o neprimeranej prísnosti trestu v trestnej sadzbe stanovenej osobitnou časťou Trestného zákona.

Na základe vyššie uvedeného prokurátor navrhol, aby sťažnostný súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a vo veci sám rozhodol a uložil obžalovanému trest odňatia slobody minimálne vo výmere 7 rokov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Obžalovaný svoje odvolanie odôvodnil tým, že v plnom rozsahu poukazuje a trvá aj pre účely tohto odvolania na obsahu všetkých jeho doterajších podaniach, vznesených námietkach, vyjadreniach, návrhoch, sťažnostiach a žiadostiach, záverečných rečiach, odvolaní, atď., a to podaných ako v písomnej forme, tak i ústne do zápisníc o úkonoch. Obžalovaný trvá na svojej nevine, a to s poukazom na svoje vyhlásenie o nevine na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2022, ako aj na svoje predchádzajúce vyjadrenia, a to najmä na odvolanie proti rozsudku OS BA V sp. zn. 3T/10/2022 zo dňa 06.12.2022, odôvodnenie odvolania proti rozsudku OS BA V sp. zn. 3T/10/2022 zo dňa 20.03.2023 a doplnenie odôvodnenia odvolania proti rozsudku OS BA V sp. zn. 3T/10/2022 zo dňa 25.03.2023.

Obžalovaný poukazuje najmä na nasledovné skutočnosti:

- Policajti pri zaisťovaní dôkazu porušili ustanovenia Trestného poriadku. Svedok P. E. M. uviedol, že obžalovaný súhlasil s vydaním veci. Ak mal obžalovaný podľa výpovede policajta súhlasiť s vydaním veci, mali policajti ďalej postupovať podľa ustanovenia § 89 a § 93 Trestného poriadku, vec prevziať a spísať zápisnicu o prevzatí veci. Policajti tak však nepostupovali, čím porušili procesný postup upravený § 89 a § 93 Trestného poriadku. Účelom výzvy na vydanie veci je, aby mala osoba možnosť dobrovoľne vec vydať, aby nemuselo byť zasiahnuté do ľudských práv, v uvedenom prípade prehliadkou iných priestorov, ktorá bola vykonaná. Tiež nie je žiadnym dôkazom preukázaná skutočnosť, že obžalovaný bol a v akom rozsahu pred zaistením veci poučený o možnosti vydania veci a následne súhlasil s vydaním veci,

- je dôvodné podozrenie, že prehliadka iných priestorov mohla byť vykonaná už v čase do 21.25 h., teda skôr ako bola oficiálne vykonaná (o ktorom úkone bola spísaná zápisnica č.p. ORP-BAV-OKPV-152/2018), resp. aj pochybnosť o tom, aká vec a v akom množstve sa nachádzala na lodi pred jej oficiálnym zaistením. O tomto svedčí najmä skutočnosť, že na mieste boli prítomní redaktori televízie JOJ, ktorí vyhotovili aj videozáznam z miesta (viď. B.:.O..F.-U.-na-Y.-P.-P.-K.-U.-P.-N.), na ktorom je vidno, že plachta na lodi je odokrytá a cíp plachty, na ktorej je vec podobná sušenej rastline je prehodený

cez policajný čln. Nakoľko cíp plachty je prehodený na policajnej lodi, je dôvodné podozrenie, že v skutočnosti bolo miesto a vec prehliadnuté ešte pred oficiálnym vykonaním prehliadky iných priestorov (o ktorom úkone bola spísaná zápisnica č. p. ORP-BAV-OKPV-152/2018). Vyššie uvedené video bolo publikované dňa 28.10.2018 o 19.36 hod., teda v čase, keď ešte nebolo vykonané zaistenie vecí, pritom na fotografiách č. 3,4 a 5 fotodokumentácie č. p.: ORPPZ-BAV-OKP4-16-, ČVS: ORP-950/2-VYS- BB5-2018 zo dňa 28.10.2018 je plachta znova zakrytá, pričom nie je vidieť, čo sa nachádza pod plachtou. Nakoľko vo videu JOJ je plachta už odokrytá a vo fotodokumentácii znova zakrytá, resp. z uvedeného vyplýva, že ešte pred oficiálnym vykonaním prehliadky iných priestorov bola celovina, kde sa mala nachádzať neznáma zelená rastlina, odkrývaná a prikrývaná, resp. s dôkazom bolo pred vykonaním oficiálnej prehliadky manipulované. Prehliadka iných priestorov je prvotný a neopakovateľný úkon. Už aj z uvedeného dôvodu je akákoľvek ďalšia prehliadka iných priestorov nezákonná. Policajt môže vykonať prehliadku iných priestorov podľa § 101 ods. 3 Trestného poriadku aj bez príkazu alebo súhlasu len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri trestnom čine, alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie, alebo o prenasledovanú osobu, ktorá sa ukrýva v týchto priestoroch. O uvedenom neodkladnom a neopakovateľnom úkone je však policajt povinný bez meškania upovedomiť orgán, ktorý je oprávnený vydať príkaz alebo súhlas. Taktiež je povinný dodržať postup podľa § 105 Trestného poriadku a podľa § 58 Trestného poriadku spísať o prehliadke iných priestorov zápisnicu, čo nebolo vykonané. Takýto postup, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, nebol dodržaný, preto prehliadka iných priestorov, ako aj následné úkony boli nezákonné.

- absentuje obligatórny znak stíhania trestného činu - objekt. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o omamných látkach „Omamné látky sú látky vyvolávajúce návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami, na ktoré sa vzťahuje medzinárodný dohovor, ktorým je Slovenská republika viazaná. Skutočnosť, že samotná definícia omamných látok v zákone o omamných látkach vyžaduje závažné zdravotné a psychosociálne následky iba potvrdzuje, že je nevyhnutná potreba citlivého posudzovania (zároveň i rozlišovania) tej ktorej látky a možných následkov v dôsledku jej užitia. Taktiež je potrebné si uvedomiť, že pojem užitie alebo užívanie nemožno automaticky stotožňovať s pojmom zneužívanie alebo nadužívanie (abúzus). V dôsledku abúzu hoci aj aktuálne v Slovenskej republike legálnych látok (najmä alkoholu) môžu a nastávajú závažné zdravotné a psychosociálne následky. Taktiež sú známe prípady úmrtí v dôsledku tzv. chorobného pitia alkoholu. Podľa viacerých štúdií, dlhodobým pravidelným nadužívaním alkoholu sa dokonca môže vytvoriť nielen psychická, ale i fyzická závislosť. Samotnú možnosť vytvorenia si subjektívnej psychickej závislosti však taktiež nemožno považovať samo o sebe za dostatočný charakteristický znak pre nebezpečnú látku, ktorá by bola spôsobilá vážne ohroziť či poškodiť život alebo zdravie človeka. V znaleckom posudku KEÚ PZ pod ČES: PPZ-KE-BA-EXP-2018/13523 zo dňa 19.11.2018 (súčasť vyšetrovacieho spisu), v časti II. Posudok, na strane 3. sa uvádza „Bezprostredné nebezpečenstvo poškodenia zdravia alebo priame ohrozenie života (z hľadiska toxikologického) ako následok fajčenia konope prakticky nehrozí. Pri dlhobojšom fajčení konope sa vyvíja psychická závislosť organizmu, fyziologické funkcie organizmu nie sú spravidla zmenené.“. Zo znaleckého posudku znalca psychiatra č. 27/2019 zo dňa 19.04.2019 dostatočne a presvedčivo nevyplýva, že by boli naplnené okolnosti vyžadované zákonom č. 139/1998 Z. z., pre možnosť posúdenia zaistenej veci (to aj v prípade, ak by bolo zaistenie dôkazu vykonané zákonným spôsobom) materiálne ako „omamnej látky, resp. látky vyvolávajúcej návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami. Obžalovaný zastáva názor, že už aj na základe vyššie uvedeného je dostatočne zrejmé, že v danom prípade sa nejedná o nebezpečnú omamnú látku, ktorá by mohla ohroziť život alebo zdravie, ergo nemožno hovoriť o naplnení objektu predmetného trestného činu v zmysle vyššie uvedeného. Opak tohto tvrdenia by vzhľadom najmä na základné zásady trestného konania a dôkazné bremeno, boli OČTK povinné ustáliť, resp. v prvom rade náležite zistiť a následne i preukázať bez dôvodných pochybností. Napokon, ak absentuje naplnenie čo i len jedného z obligatórnych znakov trestného činu, nemožno ani ďalej tvrdiť, že sa v danom prípade jedná o trestný čin,

- pri znaleckom skúmaní nebola zohľadnená skutočnosť, že predmetná zaistená zelená rastlina pochádzala z lesného porastu pri ramene rieky Dunaj, pričom boli zaistené tri stopy, avšak priemerný obsah účinnej látky bol vypočítaný len z jednej stopy. Obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že všetky tri stopy pochádzali z jedného miesta, zo stromu v lokalite Čunovo staré koryto, teda pôvodne išlo o jednu vec. V rôznych častiach veci mohla byť koncentrácia účinnej látky rozdielna. Z uvedeného dôvodu sa mala určiť priemerná koncentrácia účinnej látky zo všetkých troch stôp, teda ako priemer meraní jednotlivých stôp,

- stanovenie obvykle jednorazovej dávky nebolo vykonané v súlade s ustálenou súdnou praxou. Obžalovaný cituje právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/83/2018 zo dňa 20.03.2019, ktorá je uvedená v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (R 22/2019) a uvádza, že na základe uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenského, obvykle jednorazová dávka je určená hmotnostným kritériom, teda určením aké množstvo matérie (nie množstvo účinnej látky) spĺňa podmienku obvykle jednorazovej látky. Podľa súdnej praxe sa za obvykle jednorazovú dávku marihuany považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 g) vysušenej marihuany (napr. judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1 To 86/2011 z 20.09.2011, ale aj rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To 127/2011, sp. zn. 4To 11/2014). Obvykle jednorazová dávky marihuany nebola v napadnutom rozsudku ustálená v súlade s uvedenými rozhodnutiami. Na základe uvedeného je obžalovaný toho názoru, že nesprávnym určením priemerného obsahu účinnej látky (THC) a tiež nesprávnym ustálením počtu obvykle jednorazových dávok a určením ceny zaistenej veci, nebol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, teda bol porušený § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Uvedeným postupom v trestnom konaní, resp. nevykonaním uvedených úkonov a neustálením predmetných skutočností neboli splnené podmienky § 119 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku, teda nebolo dokázané, či mal skutok znaky trestného činu a tiež závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania. Na základe uvedeného má obžalovaný za to, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, najmä vzhľadom na všetko vyššie uvedené. Tiež má za to, že predmetný skutok nie je trestným činom, nakoľko chýba obligatórny znak stíhaného trestného činu - objektu.

Na základe vykonaného dokazovania vo veci, s poukazom na vyššie uvedené a doposiaľ uvedené, obžalovaný navrhol, aby ho súd v plnom rozsahu spod obžaloby prokurátora v plnom rozsahu oslobodil.

V prípade odlišného názoru súdu obžalovaný poukazuje na skutočnosť, že samotné trestné stíhanie a jeho dĺžka je pre neho trestom, pričom týmto trpí nielen on, ale aj jeho rodina. Obžalovaný sa stará o svoju manželku a tri maloleté deti a dúfa, že bude mať v budúcnosti možnosť naďalej sa osobne starať o svoju rodinu. Nechcel nikomu spôsobiť žiadnu škodu, ani nikomu ublížiť. Preto aj v prípade opačného názoru súdu o prípadnej vine obžalovaný považuje aj vzhľadom na vplyv trestu na jeho rodinu, ako aj vzhľadom na dĺžku trestného stíhania použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom za neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj prípadný trest kratšieho trvania. Stíhaný skutok predstavuje nízky stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť a prípadný trest by mal byť určený tak, aby bol zabezpečený najmenší vplyv trestu najmä na rodinu, predovšetkým na 3 maloleté deti a manželku. Vzhľadom na uvedené teda v prípade opačného názoru súdu o jeho vine je obžalovaný toho názoru, že sú naplnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu s poukazom na § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, a teda by prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu, ako aj za súčasného uloženia primeraných zákazov a obmedzení.

K prípadnému uloženiu trestu obžalovaný tiež uvádza, že z hľadiska konceptu restoratívnej justície by sa mal trest ukladať individuálne, primerane, pričom náprava páchatel'a by mala byť na prvom mieste a nemala byť postihovať iné osoby. K nebezpečnosti požívania konope uvádza, že v mnohých štátoch sveta je konope dekriminalizované alebo aj legalizované. Na Slovensku tiež prebiehalo podpisovanie petície za dekriminalizovanie marihuany. Z uvedeného je zrejmé, že legislatívna úprava mnohých štátov nepovažuje konope za nebezpečné pre spoločnosť, resp. jeho nebezpečnosť pre spoločnosť považuje za nízku. Obhajoba je toho názoru, že trestná represia by mala byť represiou rozumnou. Trestné sankcie by nemali byť iba odplatou za spáchaný trestný čin. Trestné právo sa má predovšetkým usilovať o nápravu páchatel'a. Zmyslom trestania v súčasnosti, podľa názoru obhajoby, nie je trestať iba preto, lebo bolo spáchané zlo, ale pôsobiť na stíhanú osobu tak, aby nebolo páchané zlo do budúcnosti.

Prokurátor, ani obžalovaný nevyužili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa zástupca krajskej prokuratúry v plnom rozsahu pridržiaval podaného odvolania a navrhol mu v plnom rozsahu vyhovieť. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa rovnako pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol mu vyhovieť. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že si uvedomuje, čo sa stalo, tak ako aj vypovedal, s marihuanou nemal žiadne úmysly. Odvolací súd by chcel poprosiť, aby mu nebol uložený nepodmienečný trest, lebo má malé deti, bolo by to pre ne ťažké, aj pre jeho ženu. Aj pre neho to bude ťažké.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie prokurátora je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku vo vzťahu k odvolaniu prokurátora. Naopak, odvolanie obžalovaného bolo podané oneskorene, a preto muselo byť podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuté.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, do vlastných rúk sa doručuje osobám oprávneným podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok rovnopis takéhoto rozhodnutia.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Podľa § 306 ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie.

Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 309 ods. 2 Trestného poriadku ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.12.2024, ktoré súd za splnenia zákonných podmienok vykonal v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu, súd prvého stupňa rozhodol odsudzujúcim rozsudkom tak, ako je vyššie uvedené.

Keďže obžalovaný, ani jeho obhajca neboli prítomní pri vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní, v posudzovanom prípade so zreteľom na ustanovenie § 309 ods. 1 Trestného poriadku bol napadnutý rozsudok oznámený obžalovanému a obhajcovi jeho doručením. V danom prípade bol napadnutý rozsudok obom doručovaný poštou, pričom z doručky (č. I. 647), ktorou sa rozsudok doručoval obžalovanému vyplýva, že obžalovaný rozsudok prevzal do vlastných rúk dňa 05.02.2025. Obhajcovi sa podľa doručky (č. I. 647) nepodarilo doručiť napadnutý rozsudok dňa 04.02.2025 a preto bol poštou

upozornený, že opakovane mu bude zásielka doručovaná dňa 05.02.2025, opäť bezvýsledne a tak bola zásielka uložená na pošte dňom 05.02.2025, čo bolo obhajcovi oznámené. Napokon obhajca zásielku prevzal dňa 17.02.2025.

Vzhľadom k vyššie uvedeným ustanoveniam o doručovaní, platí zákonná fikcia, že obhajcovi obžalovanému bol napadnutý rozsudok doručovaný dňa 10.02.2025, t. j. posledný tretí pracovný deň od jej uloženia, nakoľko si obhajca v uvedenej lehote zásielku neprevzal, bez ohľadu na to, či sa o tejto zásielke dozvedel alebo nie. Týmto dňom totiž uplynula trojdňová lehota, v ktorej si obhajca mohol zásielku na pošte prevziať a keďže tak neurobil, tretí deň uloženia zásielky, po opakovanom doručení sa považuje za deň, kedy obhajcovi bol rozsudok doručovaný.

Najneskorším oznámením rozsudku bol teda deň 10.02.2025 a od tohto dátumu sa odvíja určenie začiatku plynutia lehoty na podanie odvolania obžalovaným. Vychádzajúc z uvedeného, je úplne nepodstatný dátum 17.02.2025, t.j. dátum doručenia rozsudku obhajcovi obžalovaného, pretože jemu už bol rozsudok oznámený dňa 10.02.2025.

K uvedenému odvolací súd uvádza, že ak sú na takéto postup splnené zákonné podmienky sú orgány činné v trestnom konaní (ako aj súdy) povinné pri doručovaní postupovať podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, a to bez ohľadu na skutočnosť, že poštové podmienky Slovenskej pošty a. s. ustanovujú 18 dňovú odbernú lehotu na prevzatie uloženej zásielky. Odberná lehota 18 kalendárnych dní určená podľa poštových podmienok Slovenskej pošty a. s. je určená na vymedzenie časového úseku, počas ktorého má adresát možnosť vyzdvihnúť si uloženú zásielku, rozhodne však nemá a nemôže mať vplyv na spôsob a pravidlá vykonávania úkonov podľa Tretej hlavy Prvej časti Trestného poriadku (viď I. ÚS 518/2014).

Vzhľadom na vyššie uvedené, dňom 11.02.2025 začala obžalovanému plynúť zákonná pätnásť dňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňom 25.02.2025, čo bol posledný deň, kedy v prejednávacom prípade mohol obžalovaný podať odvolanie.

Keďže obžalovaný E. U. podal odvolanie až dňa 04.03.2025, konal tak po zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania.

Vzhľadom k vyššie rozvedenému s dôrazom na znenie ustanovenia § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie obžalovaného postupom podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol ako oneskorene podané, keďže obžalovaný E. U. zmeškal lehotu na podanie odvolania.

Odvolací súd preto na podklade odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 30.01.2020 obžalobu na E. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vyššie v tomto odôvodnení.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného E. U., svedkov P. E. M., P.P. U. K., P. P. P., P. U., L. U., K. U., znalcov U. Y. U. a U. C. U. M. a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, z ktorých je z hľadiska podstaty obhajoby významná najmä

zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov a vyčíslenie hodnoty drogy. Súd prvého stupňa odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou, a to vyžiadať a zabezpečiť trestný spis OR PZ Bratislava V, ČVS: ORP 1040/1-VYS-B5-2018, ktorého súčasťou je aj znalecký posudok č. PPZ-KEÚ-BA-EXP-2018/13617.

Následne súd prvého stupňa dňa 22.11.2022 rozhodol odsudzujúcim rozsudkom tak, že obžalovaného E. U. uznal vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení zákona č. 105/2022 Z. z. Rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/29/2024 zo dňa 14.05.2024 zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Nadriadený súd v zrušujúcom uznesení revidoval záver súdu prvého stupňa o zákonnosti postupu príslušníkov PZ, ktorého bolo vydanie omamnej a psychotropnej látky E. U. a uzatvoril, že pri služobnom postupe príslušníkov nezistil žiadne porušenie zákonných povinností, a preto nemohlo dôjsť k nezákonnosti dôkazu. Zároveň vyslovil, prihliadajúc na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 35/2016, že konope spĺňa nielen kritériá uvedené v § 130 ods. 5 Trestného zákona, ale aj kvalifikačné kritériá v zmysle § 171 a § 172 Trestného zákona. Odvolací súd tiež konštatoval, že vzhľadom na závery znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ, je získaný dôkaz - konope spôsobilý vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť konzumentov. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa na základe zákonne získaných a vykonaných dôkazov prijal správne skutkové závery ohľadom základných okolností skutku v zmysle toho, že obžalovaný prechovával rastliny rodu Cannabis, s hmotnosťou po vysušení 2.779,9g s priemernou koncentráciou THC 6,2 %, čo zodpovedá hmotnosti THC 172.341 mg, pričom sa jedná o omamnú a psychotropnú látku. Avšak vytkol súdu prvého stupňa, že vôbec nevyvetlil, prečo sa odchytil od skutkovej vety obžaloby a prečo do skutku doplnil okolnosť „pre vlastnú potrebu“, a aký má táto okolnosť právny význam a následky a tiež, že súd prvého stupňa opomenul hodnotiť a vysvetliť svoj skutkový záver o počte obvykle jednorazových dávkach drogy, ktoré je možné pripraviť zo získaného skutkového materiálu. Súd prvého stupňa nevyvetlil, prečo subsumoval ustálený skutok pod ustanovenie § 171 ods. 2 Trestného zákona a ako právne posúdil ustálený počet obvykle jednorazových dávok z pohľadu tejto subsumpcie. Odvolací súd nariadil súdu prvého stupňa, aby riadne posúdil vykonané dôkazy týkajúce sa skutku, racionálnym procesom vyvodil z dôkazov skutkové závery najmä o vytknutých skutkových okolnostiach z napadnutého rozsudku, právne posudzoval ustálený skutok tak, že jeho okolnosti subsumoval pod jednotlivé znaky skutkovej podstaty s náležitým odôvodnením, svoje právne závery presvedčivo a vecne vysvetlil a vyhlásil rozsudok spôsobom, ktorý určuje zákon.

Súd prvého stupňa po vrátení veci postupoval v intenciách uznesenia nadriadeného súdu a dňa 06.12.2025 rozhodol napadnutým rozsudkom.

V súlade s obmedzeným revíznym princípom vyjadreným v § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmaval výrok o treste a konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, keď predmet preskúmania špecifikoval prokurátor v písomnom odvolaní, ktoré obmedzil na výrok o treste.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

K výroku o treste po doplnení dokazovania na odvolacom súde vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona zisťoval pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, avšak nezistil ich správne, keď u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a absenciu priťažujúcich okolností. Súd prvého stupňa nesprávne konštatoval, že sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený iba pokiaľ ide o odsúdenia Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 2T/110/2003 a Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 3T/97/2007, avšak pokiaľ ide o odsúdenie Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 2T/35/2002, tu nedošlo k zahľadenu odsúdenia, keďže toto v prípade obžalovaného nenastalo priamo zo zákona. Sťažnostný súd zároveň pripomína, že ani prípadné zahľadenu odsúdenia pri hodnotení osoby z hľadiska jej sklonov k páchaniu trestnej činnosti nie je relevantné, na rozdiel od faktu, že k spáchaniu trestného činu obvineným v minulosti došlo. Za vedenie riadneho života v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona totiž treba považovať také správanie, ktorým sa páchatel' nikdy predtým nedopustil žiadneho trestného činu, a nedostal sa do vážneho rozporu s inými normami, ktoré sú v spoločnosti všeobecne akceptované ako dôležité, predstavujúce morálne normy spoločnosti. Uvedeným kritériám by mohlo okrem úplne bezúhonného života zodpovedať aj napr. spáchanie menej závažného priestupku v cestnej premávke. V žiadnom prípade však za bezúhonného v tomto zmysle nemožno považovať takého páchatel'a, ktorý sa dopustil úmyselného trestného činu 3 razy, a to bez ohľadu na to, že sú dve odsúdenia zahladené. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona slúži na odlišenie páchatel'ov, ktorí sa dostali do rozporu s Trestným zákonom prvý raz, od ostatných páchatel'ov. Jej účelom je zohľadnenie lepšej prognózy nápravy u prvotrestaného páchatel'a, na rozdiel od osôb, ktoré už boli za trestný čin odsúdené a následne splnili zákonné podmienky pre zahľadenu odsúdenia. V možnostiach nápravy uvedených skupín páchatel'ov sú zrejmé rozdiely. Účelom zahľadenu odsúdenia je umožnenie odsúdenému páchatel'ovi, ktorý po určenú dobu po svojom odsúdení viedol riadny život, zaradiť sa do pracovného a spoločenského života, avšak v žiadnom prípade nemôže byť podkladom pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, ale len dôvodom pre neuznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Nebolo možné preto prihliadať na uvedenú poľahčujúcu okolnosť. Naopak odvolací súd zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, spočívajúcu v odsúdení za úmyselnú trestnú činnosť.

Kritériá a zásady pre ukládanie trestov vyjadrené v citovaných ustanoveniach § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, aplikujúc ktoré odvolací súd dospel k záveru, že na splnenie preventívneho, výchovného i morálneho účelu trestu nepostačí uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, a to so zreteľom na povahu trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil a osobu obžalovaného. Niet pochyb, že distribúcia drog konzumentom predstavuje spoločensky vysoko nežiaducu činnosť so zreteľom na jej nepriaznivý dosah na zdravie, rodinné a sociálne vzťahy konzumentov drog a ich okolia. Hoci obžalovanému nebola kladená za vinu konkrétna distribúcia drog, ale len ich prechovávanie, množstvo marihuany, ktoré mal obžalovaný v nelegálnej držbe, vylučuje iný záver než ten, že droga bola určená na distribúciu. Uvedené pretavil zákonodarca aj do novely Trestného zákona, keď v prípade ak zaistené množstvo drogy presiahne väčšie množstvo, platí zákonom stanovený predpoklad, že ide o obchodovanie s drogami. Netreba pripomínať, že fyzické i spoločenské následky užívania drog sú všeobecne známe ako mimoriadne negatívne, čo zákonodarca premietol aj do trestnej sadzby ustanovenia § 173 ods. 3 Trestného zákona (7 až 15 rokov) a do kvalifikácie trestného činu ako zločinu, t.j. závažnejšej formy trestnej činnosti. Zároveň podmiennečný trest odňatia slobody v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona možno uložiť len vtedy, ak vzhľadom na okolnosti prípadu i osobu páchatel'a možno predpokladať, že účel trestu možno dosiahnuť i bez jeho výkonu. K takémuto záveru však nemožno dospieť vtedy, ak bol páchatel' už tri krát odsúdený, dokonca aj vykonal nepodmienený trest, a následne spáchal ešte závažnejší trestný čin ako ten, za ktorý bol sankcionovaný najprísnejším druhom trestu. Kriminálna história obžalovaného v spojení so závažnosťou žalovaného trestného činu nedáva žiadnu záruku toho, že obžalovaný sa napraví bez výkonu trestu, ak

už takýto východný prostriedok u neho nevedol k náprave. Preto treba zvýrazniť ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti. V súlade so zásadami gradácie výchovných prostriedkov boli obžalovanému ukladané podmienkové tresty odňatia slobody a peňažný trest, ktoré nespĺnili svoj výchovný účinok, a preto nemožno predpokladať, že obžalovaný sa napravil a nevystaví spoločnosť ďalšiemu svojmu protiprávnemu konaniu aj bez výkonu trestu. Naopak, je potrebné dočasne vyradiť obžalovaného zo spoločnosti a poskytnúť jej členom účinnú ochranu v podobe nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky prokurátora sú vo vzťahu k podmienkovému trestu odňatia slobody s probačným dohľadom opodstatnené, a to pre jeho nedostatočnosť z hľadiska dosiahnutia účelu trestu. Takýto trest nezodpovedá zákonným kritériám trestania, a je neprimerane mierny.

Odvolací súd pri úvahách o výmere trestu na podklade odvolania prokurátora skúmal možnosť mimoriadneho zníženia trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Citované ustanovenie zákona vyžaduje pre uloženie trestu pod spodnou hranicou trestnej sadzby existenciu výnimočných okolností prípadu, ktoré sa posudzujú z hľadiska pomerov páchatel'a a skutkových okolností. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Pod okolnosťami prípadu treba rozumieť napríklad skutočnosť, že sa páchatel' dopustil trestného činu v afekte, úzkosti, strachu, ktoré mali pôvod mimo osoby páchatel'a. Inými slovami, musí ísť o také okolnosti prípadu, ktoré sa vymykajú bežným a všeobecným okolnostiam prípadu.

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocítoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.). Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zmenšenej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup a pod.

Odvolací súd súhlasí s prokurátorom v tom, že žiadne výnimočné pomery páchatel'a z vykonaného dokazovania, resp. z obsahu spisového materiálu nevyplývajú. Skutočnosť, že obžalovaný je otcom troch maloletých detí a stará sa o rodinu, nie je takou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu, keďže ide o okolnosť, ktorá nevybočuje z bežného priemeru a nie je ničím výnimočná, ale ide len o bežné pomery. Obžalovaný nie je vážne chorý, je pracovne spôsobilý, schopný starať sa o seba i o rodinu, u ktorej tiež nebolo zistené nič výnimočné. Ak obžalovaný uvádza, že nepodmienený trest bude mať nepriaznivý vplyv na jeho rodinu, tak je potrebné uviesť, že trest odňatia slobody má vždy negatívny dopad na každú rodinu, a obžalovaný mal rodinu aj v čase, keď skutok páchal, preto mal už vtedy myslieť na to, že pokiaľ sa bude dopúšťať trestnej činnosti, prirodzene hrozí riziko jeho odhalenia a s ním spojené odsúdenie a následný výkon trestu.

Zároveň prejednávany prípad vykazuje úplne bežné okolnosti vyskytujúce sa v obdobných prípadoch, obžalovaný sa pri skutku prejavil ako úplne bežný páchatel' drogovej trestnej činnosti a ničím sa

nevymykal priemeru. Za výnimočné okolnosti prípadu nemožno považovať tú okolnosť, na ktorú poukazuje súd prvého stupňa, že obžalovaný nazbieral voľne rastúcu rastlinu rodu Cannabis na voľne prístupnom mieste, keďže obžalovaný je dospelý muž, ktorý má evidentne skúsenosti s užívaním marihuany a vie, že držanie drog je trestné, teda bol v plnej miere uzročený so všetkými následkami prechovávaní marihuany. Významným momentom, ktorý je súčasťou okolností prípadu, je však odstup času viac ako 6 rokov od skutku. Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre vzťahujúcej sa na právo na spravodlivý súdny proces zakotvené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré zahŕňa aj právo na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote, spája s neprimeranou dĺžkou konania satisfakciu pre obvineného v podobe zastavenia trestného stíhania alebo oslobodenia spod obžaloby či zmiernenia trestu. V podmienkach Slovenskej republiky bola súdna prax ustálená tak, že neprimeranú dĺžku konania, ktorá nebola spôsobená samotným obvineným, možno premietnuť do mimoriadneho zníženia trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby. Stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. 10 publikovaným v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 1/2011 (rozhodnutie sp.zn. 5To/14/2009) bola súdna prax v tomto smere zjednotená tak, že „dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Trestného zákona) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom.“

V prejednávanej veci je zrejmé, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný postavený pred súd, sa stal v októbri 2018, obžaloba bola podaná dňa 30.01.2020, teda cca 13 mesiacov po skutku, čo odvolací súd hodnotí ako primeraný čas závažnosti a náročnosti objasnenia veci. Konanie pred súdom však od podania obžaloby do právoplatného rozhodnutia trvalo takmer 5 rokov, čo iste primerané nie je, pričom jednou z príčin takejto dĺžky súdneho konania bola pandemická situácia, ale aj chybné rozhodnutie súdu prvého stupňa, keď došlo k zrušeniu prvého odsudzujúceho rozsudku. Posudzujúc zložitost' veci odvolací súd konštatuje, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, bol pred novelou Trestného zákona síce obzvlášť závažným zločinom, avšak z dôkazného a právneho hľadiska je nenáročný. Od skutku po konečné rozhodnutie trestnej veci odvolacím súdom teda uplynulo takmer 7 rokov, čo celkom evidentne presahuje primeranú dĺžku konania v porovnateľných trestných veciach, a zároveň je potrebné konštatovať, že obžalovanému nemožno za danú dĺžku konania pričítať zavinenie, i napriek tomu, že opakovane došlo k odročeniu hlavného pojednávania na základe jeho žiadosti zo zdravotných dôvodov, čo bolo podložené lekáorskými potvrdeniami.

Je preto odôvodnené poskytnúť obžalovanému vhodnú satisfakciu v podobe mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže neprimeraná dĺžka konania je takou výnimočnou okolnosťou prípadu, pre ktorú je uloženie trestu hoc aj na spodnej hranici trestnej sadzby, ktorá je 7 rokov, neprimerane prísne, a súčasne na ochranu spoločnosti vo vzťahu k prevencii šírenia toxikománie postačí aj trest kratšieho trvania.

Za týchto okolností odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu deklarovaný v § 34 ods. 1 Trestného zákona možno dosiahnuť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Takto vymieraný trest zodpovedá požiadavkám generálnej prevencie, ochrannej funkcie trestu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti, možnostiam nápravy obžalovaného, a vyjadruje tiež morálne odsúdenie páchatel'a.

Nakoľko obžalovaný E. U. nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bolo potrebné podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradiť ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.